

значава сѣки день по 20 души, които да бждатъ приготовени въ сѣко време за бой. Когато стане трѣвога, то четоведецътъ трѣба да поведе приготовенните и да помогне на нападаемите.

54) Изъ сичкото това, щото говорихме до сега, трѣба да заключиме, че четоведецътъ (особенно тогава, когато той дѣйствува самъ безъ никаква помощъ и безъ главна войска) не трѣба никога да мисли, че му не грози никаква опасностъ. Той почти сѣкога трѣба да бжде готовъ за нападение и за защищаване. Освѣнъ това, неговите предосторожности трѣба да бждатъ такива, щото ни една изъ тѣхъ да не показва ни страхъ, ни слабостъ. Колкото е той по-близо до неприятельтъ, толкова повече трѣба да показва храбростъ, смѣлость и безстрашие. Четоведецътъ е длженъ почти сѣкога да очѣква полза само отъ ненадѣйното нападение срѣщю неприятельтъ и да се ползува отъ него колкото са може повече.

55) Стражарите, шилбоците и патрулите не

*